

சொக்கன்

எழுதிய

நூல்கள்

கவிதை

1. வீரத்தாய்
2. நல்லூர் நான்மணி மாலை
3. நசிகேதன்

கதை

4. ஞானக் கவிஞன்
5. செல்லும்வழி இருட்டு
6. சீதா (அச்சில்)

கட்டுரை

7. பைந்தமிழ் வளர்த்த பதின்மர்
8. நல்லை நகர் தந்த நாவலர்
9. பாரதி பாடிய பராசக்தி

சிறுகதை

10. கடல்

நாடகம்

11. சிலம்பு பிறந்தது
12. சிங்ககிரிக் காவலன்
13. தெய்வப்பாவை
14. நாவலர் நாவலரான கதை — சொக்கன்-சேந்தன்

தொகுப்பு - விளக்கம்

15. அறநெறிப் பாமஞ்சரி

மாணவர் நூல்

16. மனோன்மணி
17. படிப்பது எப்படி?
18. இந்துசமயம் — சொக்கன்-சோமன்
19. தமிழ் இலக்கிய விளக்கம்

கவிதைக்கதம்பம்

சொக்கன்

கவிதைக் கதம்பம்

தெய்விகம், தத்துவம், மொழி, இலக்கியம், சமூகம்,
மானிடம் ஆகியன பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களிலே
பாடிய கவிதைகளின் தொகுப்பு

சொக்கன்

சொக்கன் எழுத்துப் பணியின்
வெள்ளி விழாக் குழு வெளியீடு
நாயன்மார்கட்டு
யாழ்ப்பாணம்
1974

மூதலாம் பதிப்பு: 19-10-74

அச்சுப் பதிவு:
செட்டியார் அச்சகம்
432, காங்கேசன் துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

காணிக்கை

ஆறு பத்துநல் லாண்டுக ளச்சகம்
அரிய புத்தக சாலைய மைத்துமே
நூறு பத்தென நூல்பல அச்சினில்
நுட்ப மாய்வெளி யிட்டபெ ரியவர்
சீறு தற்கறி யாதகு ணத்தினர்,
செம்மல் சண்முக நாதனின் மைந்தராம்
தேறு நற்குணச் செம்மல்கு மரசா
மிக்குத் தேருவன் காணிக்கை இஃதுமே.

விலை ரூபா 2 00

அணிந்துரைகள்

(5-9-58 இல் எனது முதற் கவிதை நூல், 'வீரத்தாய்' பருத்தித்துறை கலாபவன அச்சக வெளியீட்டாய்ப் பிரசுரமாயிற்று. இதுவே அச்சுவாகனமேறிய என் முதல் நூலுமாகும். அமரர் 'யாழ்ப்பாணன்' (திரு. வே சிவக்கொழுந்து — ஷே அச்சக உரிமையாளர்; அக்காலத்திலே சிறந்த கவிஞராகப் போற்றப் பெற்றவர்) இந்நூலுக்கு அளித்த மதிப்புரையின் ஒரு பகுதி வருமாறு:)

“அன்பர் க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்கள் வளரும் எழுத்தாளர்; கவிஞர். அன்றார் எழுதிய 'வீரத்தாய்' என்னும் பழையமேயோடு புதுமையுமிணைந்த கவிதை நூலைப் பார்வையிட்டேன். .... இச்சிறு நூலிற்றான் எத்தனை தோற்றம்! எத்தனை நடை! என்ன அழகான சொல்லாடல்கள்! ஒரிடத்தில் இளங்கோ, ஒரிடத்திற் கம்பன், ஒரிடத்திற் சேக்கிழார் எல்லோருடைய செய்யுள் நடைகளும் இந்நூலிற் காண்கின்றோம்.”

(ஒப்பம்) வே சிவக்கொழுந்து
யாழ்ப்பாணன்.

30-8-66 இல் எனது, 'நல்லூர் நான்மணி மாலை' வெளியாயிற்று. அதற்கு மூவர் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தனர். அச்சிறப்புப் பாயிரங்களுள் வகைக்கு ஒன்று கீழே தரப்படுகின்றது.

பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார்

உண்ணத் தெவிட்டா துணர்வைக் கனிவித்து
வண்ணக் கடம்பன்மேல் மாலாக்கும் — எண்ணுகலை
வல்லான் கவியமுத வண்புலவன் சொக்கன் செய்
நல்லைத் தமிழிய நயம்.

வித்துவான் க. வேந்தனார்

புத்தம் புதிய பனுவல்களாற்
போற்றித் தமிழைப் புரந்ததுடன்
பத்திப் பனுவற் படைப்பாகப்
பழைமைப் பண்பிற் புதியநெறி
தித்தித் தூறத் திருநல்லூர்ச்
செவ்வேட் கினிய செந்தமிழால்
முத்தித் திருநான் மணிமாலை
மொழியும் சொக்கன் வாழியவே;

பண்டிதர் ச. இராமச்சந்திரன்

தண்டமிழின் இலக்கியமுந் தனித்திலங்கும்
இலக்கணமும் தகுதி வாய்ப்பு
எண்டிசையும் ஒளிவிரிக்கும் இனியதமிழ்க்
கடலதனுக் கிரண்டு பாலா
அண்டுதமிழ் ழறிஞர்களன் றறைந்தநெறி
நூல்களவை யாவுங் கற்றே
தொண்டுதமிழ்க் கியற்றிவரு சொக்கலிங்கம்
நற்புகழ்ச்சீர் துலங்க வாழி.

1966 ஆம் ஆண்டு, கல்கி தீபாவளி மலரில் வெளியான 'நசிகேதன்' என்னும் கவிதையை என் தாயாரின் மறைவின் நினைவாக 27-4-74 இல் வெளியிட்டேன். (சுன்னமுகநாத அச்சக அதிபர் திரு. சி. ச. குமாரசுவாமியவர்கள் இந்நூலை இலவசமாக வெளியிட்ட நன்றிக் கடப்பாட்டினை என்றும் மறத்தல் இயலாது). அதனைப் படித்த பெரியார்கள் பலரும் எழுதிய கருத்துரைகளிலிருந்து சில பகுதிகள் பின்வருவன;

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

நற்றாயின் ஞாபகமா நமது சொக்கன்
நசிகேதன் சரிதத்தைத் தமிழ்செய் திட்டான்
மற்றாரும் நிகரில்லா நசிகே தன்றன்
மாசகன்ற மனநிலையும் மறவி அஞ்சும்
கற்றோனே யனையதிறல் உறுதிப் பாடும்
கருத்தகத்தே வேரூன்றிக் கவினுமாயின்
பொற்றாளம் பெற்றபிள்ளை புகன்ற வாறே
புவியின்கண் நல்லவண்ணம் வாழ லாமே;

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

உடம்பைப் பொறியை உளத்தை அறிவைக்
கடந்தப்பால் நின்றவுயிர்க் காட்சி — திடம்பெறவே
சொக்கன் புனைந்த தொடைத்தீந் தமிழில்மனம்
சொக்கினேன் கண்டேன் சுகம்.

சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரின் கனிஷ்ட புதல்வரும்,
முன்னாள் அதிபருமான

திரு. கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை B. A.

தென்மொழியும் வடமொழியும் ஆங்கிலமும்
திறமுறவே சிறக்கக் கற்றுப்
பன்னரிய பல்கலைநூல் பாரினுக்கே
பரிந்தளித்த பண்பார் செம்மல்
கன்னகநிகர் கடுபாபநிட தத்திலவரு
நசிகேதன் காதை தன்னைச்
சொன்னயஞ்சேர் பாநூலாய்ப் பெயர்த்தனன்கான்
சொற்குவைதேர் சொக்கன் மாதோ.

ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் முன்னாள் தமிழாசான்
பாடநூற்சபையின் எழுத்தாளராய் இளைப்பாறிய
பண்டிதர் வ. நடராஜன்

நூலைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். மூன்று வரங்கள்
என்ற பகுதி மிகச் சிறப்பாய் அமைந்துள்ளது. அதே
போல, ஞானம் என்ற பகுதியும் வேதாந்தக் கருத்
துக்களை நன்கு விளக்குகிறது ..... பொதுப்பட உமது
தொண்டின் வளர்ச்சி கண்டு மகிழ்கிறேன்.

திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் B. A., B. Sc.

உயர்ந்த தத்துவஞான உண்மைகளைக் கவிதை வடி
விற்படைத்தல் அவ்வளவு கலையான தொண்டல்ல.
ஆயினும், தாங்கள் நசிகேதன் கதைகளைத் தத்துவஞான
உண்மைகள் பொதிந்த, உயர்ந்த தமிழ்க் கவிதை நூலாக
வெளிப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள் என்றே யான் காண்கின்
றேன்.

திரு. கி. ஸ்கந்தமணன் M. A., Dip. in Ed.

உங்கள் நசிகேதன் கிடைத்தது. அது கிடைத்த
சமயம் கண்டாவினிருந்து இங்கு வந்த என் மைத்துனர்
Dr. சிவராமனும் என்னுடன் இருத்தார். அவரும்
பார்த்து அதைப் பாராட்டினார்.

பண்டிதர் க. செல்லத்துரை B. A. (Lond)

ஆன்மவுலகிற சிறந்த ஞானி கண்ட அடிப்படை
புண்மையை - ஆழ்ந்த அனுபவத்தை - இறவாத பாடல்
களிலே பொதித்து வைத்து நமக்குத் தந்த 'சொக்கன்'
அவர்களுக்குத் தமிழுலகில் அழியாத இடமுண்டு என்
பதை மறைக்க முடியாது

திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா O. B. E.

மிகச் சிறிதளவேனும் உபநிடதங்களில் ஈடுபாடு
டைய எம்மனோர் உள்ளங்களை 'நசிகேதன்' கவர்ந்துள்
ளது! நன்று! நன்று!

கலாநிதி க. செ. நடராஜன் M. A., Ph. D.
(நாவற்குழியூர் நடராஜன்)

தங்கள் 'நசிகேதன்' யாப்பு மிக நன்றாக அமைந்
திருந்தது. அதைப் படித்ததும் மிக்க பயனுள்ள நூல்
என உணர்ந்தேன். தாங்கள் அந்நூலைத் தமிழில் யாத்
தமைக்காக எனது பாராட்டைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

எழுத்தில் வல்ல சொக்கனவன்
எழிலார் கவிதை வடிவினிலே
பழுத்த பழத்தின் சுவையென்ன
பாருள் ளார்கள் அறிவுபெறச்
செழித்த உபநிட தக்கதையாம்
சீர்கொள் நசிகே தன்கதையை
அளித்தான் மகிழ்ந்தே வாழ்த்துகிறேன்
அன்புக் கனக செந்தியுமே,

கலாநிதி ச. தனஞ்சயராசசிங்கம்
M. Litt (Anm), Ph. D (Lond)

'தமசோமா ஜோதிர்கமய' என்றபடி உபநிடதக்
கருத்துக்கள் செவ்வனே தமிழில் உணர்த்தப்பட்டுள்
ளன. மேலும், இத்துறையிலே தங்கள் ஆற்றலைப்
போக்குதலை வரவேற்கிறேன்.

கலாநிதி க. கைலாசபதி M. A. (Cey.) Ph. D (Birm.)

'நசிகேதன்' நல்ல முயற்சியே. இந்துசமய, இந்து
நாகரிக மாணவர்க்கும் இது ஓரளவு பயன்படும். யாப்
பமைதிகளை மாற்றி மாற்றி அமைத்திருப்பது பொருள்
மாற்றத்துக்கு உதவுகிறது.

டாக்டர் ந. சுப்பிரமணியம் F. R. C. S., F. R. C. S. E.

நன்று யருளில் நனைந்தே அவன்நனைவாய்
என்றுங் கவியெழுதும் எம் "சொக்கன்" — இன்றும்
எவருஞ் சுவைக்கும் இனியதமிழ் மேவும்
கவிதைநூல் தந்தான் களித்து.

துங்கக் கரிமுகனே "சொக்கன்" தமிழ்ப்புலமை
பொங்கி வழிந்தொளிரப் பூமியிலே — இங்கிவனின்
வெள்ளி விழாவும் விமரிசையாய் வெற்றிபெற
அள்ளிக் கொடுப்பீர் அருள்.

பதிப்புரை

முகவுரை

அன்பர் சிலர் எனது எழுத்துப் பணிக்கு வெள்ளி விழா எடுக்க எண்ணினர்; என்னைக் கலந்தனர். தயங்கிப் பின் மயங்கி, இறுதியில் இணங்கினேன்.

பொதுவாகக் கடந்த முப்பதாண்டுகளும், சிறப்பாகக் கடந்த இருபத்தைந்தாண்டுகளும் எனது எழுத்துப் பணி நிகழ்ந்துவந்துள்ளது. சிறுகதை, நாடகம், நாடகம், கட்டுரைகள், கவிதையாகிய ஐந்து துறைகளிலும் எவ்வளவோ எழுதிவிட்டேன். இவைகளில், நிலைத்து நின்று என் பெயரைச் சொல்லக்கூடியவை எவை? காலந்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். நான் பதில் சொல்லக் கூடாது. 'காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சு' அல்லவா?

'கவிதைக் கதம்பம்' வெள்ளிவிழா நினைவாக வெளிவரும் எனது கவிதைத் தொகுப்புநூல். பத்திரிகைகளிலும், நூல்களிலும், கவியரங்குகளிலும் ஏறியனவும், கையெழுத்துப் பிரதியாயுள்ளவுமான பாடல்களிலிருந்து தெரிவுசெய்து, சில பாடல்களை இங்குத் தருகிறேன். விருந்தோ? மருந்தோ? வாசகர்களே அதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

இந்நூலாக்கத்திற் பங்குகொண்ட யாவர்க்கும் நன்றி.

க. சொக்கலிங்கம்
(சொக்கன்)

நாயன்மார்கட்டு
யாழ்ப்பாணம்.
19-10-74.

1944 ஆம் ஆண்டிலே எழுதத் தொடங்கி, 1949 இலிருந்து எழுத்துத் துறையிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டு, சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், நாவல், கட்டுரை ஆகிய துறைகளிலே பதினைந்து நூல்களுக்குமேல் வெளியிட்டவரும்; சிறுகதை, நாடகங்களுக்குப் பரிசில்கள் பல பெற்றவரும்; சமய இலக்கியப் பணிகளில் முன்னின்று உழைப்பவருமான திரு க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்களின் எழுத்துப்பணி, வெள்ளிவிழா நினைவாகக் 'கவிதைக் கதம்பம்' என்னும் அன்னாநின்று கவிதைத் தொகுப்புநூலை வெளியிடுவதிலே மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

எம்மிடையே வாழும் ஒருவரை, அவர் திரும்ப அறிந்து பாராட்டி, விழா எடுப்பது எமது கடமையாகும். அக்கடமையை நன்முறையிலே நிறைவேற்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தமை எமக்கு மனநிறைவினை ஏற்படுத்துகிறது.

எமது கோரிக்கையை ஏற்று இவ்விழா சிறக்க உதவிய அனைவர்க்கும், இந்நூலையும் சொக்கனின் கட்டுரைத் தொகுப்பாகிய 'பாரதி பாடிய பராசக்தி' என்னும் நூலையும் அன்போடு, நன்முறையிலே வெளியிட்டு தவிய ஸ்ரீ சண்முகநாதன் அச்சக அதிபர் திரு. சி. ச. குமாரசுவாமி அவர்களுக்கும் வெள்ளிவிழாக்குழுச் சார்பில் எமது மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

'சொக்கன்' மேலும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, எழுத்துப் பணியையும், சமயப் பணியையும், ஆசிரியப் பணியையும் சிறப்புற நடத்த, நல்லைக் கீந்தனின் திருவருளை வேண்டுகின்றோம்.

த. பஞ்சலிங்கம்
சு. சச்சிதானந்தம்
இணைச்செயலாளர்

'சொக்கன்' எழுத்துப் பணியின்
வெள்ளிவிழாக்குழு

1. தெய்விகம்

காப்பு

ஒங்காரத் துட்பொருளே உள்ளொளிநு மெய்ப்பொருளே
ஆங்காரத் தாரறியா ஆரமுதே — ரீங்கார
வண்டணையு மாலையணி வாரணமே யானுன்னைக்
கொண்டணையு மார்க்கங் குறி.

1. சங்கரன் ஆடினான்

சங்கரி ஆற்றினான்

ஐந்துமாப் புலன்க ளொன்றி ஆட்டமாடி ஓய்ந்தபின்னர்
அஞ்சியே விழுந்து விட்ட கூடுகள்

ஐந்தி லொன்றி னுலெரிந்தும்
அதனி லொன்றி லேகலந்தும்

அங்கு மிங்கு மாயலைந்த வேளையில்
அவலமுற் றுயிர்தி ரிந்த நாளையில்

வெந்த சாம்பர் மேனிபூசி வெள்ளை ஒரு கையிலேந்திப்
பந்த மாகப் பாம்பணிந்து பாழிலே

தக்கத் தக்க தக்கத் தக்க

தக்கத் திமித தக்கத் திமித

ததிங்கிணத்தோம் போட்டு நின்று பாடினான்
தாதையன்று வேக முற்றே ஆடினான்.

உக்கிர கோபக் கிராந்தனாய்

உன்னத நாட்டியம் ஆடினான்

திக்குகள் யாவுங்க லங்கின

தேசடைச் சூரியன் விண்மதி

உட்கி யுலறியு திர்த்தன

ஒளியுள கோள்கள்தி ரிந்தன

மட்டின்று ஆழிகள் மண்மிசை

மாறுகொண் டேபாய்ந்த முத்தன.

அருளுக் குருவாகி அகிலத்தின் தாயாகி
மருளுக்குப் பகையான மாதா மனமிளகிச்
சிவனூர்த மடிவீழ்ந்து சித்த மிரங்குதற்காய்த்
தவமதனை மேற்கொண்டாள் சங்கரனும் பரிந்திட்டான்.

அருள்கனியச் சிவனாரின் விழியி னின்றும்
அகிலத்தே தெறித்திட்ட கருணை யாலே
இருள்நீங்கி ஒளிவெள்ளம் எங்கும் பாய்ந்தே
இன்பத்தை எழில்தன்னை எங்கும் தேக்கப்
பொருளுற்றுப் பொலிவுற்றுப் புலன்கள் உற்றுப்
பொறியுற்றுப் புத்துயிரை அடையப் பெற்றுத்
தெருளுற்ற உயிர்க்கூட்டம் செழித்த தம்மா
தெய்வத்தின் முறுவலங்குப் பூத்த தம்மா!

சிவசிவ சிவசிவ சின்மய நாதா
சிவசிவ சிவசிவ திருவருள் தாதா
நவநவ முலகிடை நாட்டிடு நாதா
நர்த்தன சங்கர ஞானமார் போதா. சிவசிவ.....

(வீரகேசரி 13-2-65)

2. அன்னையே! பேய்ச்சி உமையே!

உருகாத எந்தமது மனமான பாதையினை
உன்கருணை யாலு ருக்கி
ஒளிவீச மெய்ஞ்ஞான கதிராகி யெம்முளே
ஒங்கிநீ யிலகல் வேண்டும்
பெருகாத விழிகளினை மழைவார வைத்துனது
பெயரினை நாவி லெழுதிப்
பேதைமை போக்கியுன் போதமே துணையெனும்
பேற்றினை யருளல் வேண்டும்
ஒருகாலு முன்னடிகள் மறவாத பெருமையினை
உத்தமப் பத்தி வலியை
உன்னடிய ராமெமக் கிந்நிலையி லேநல்கி
உண்மையை உணர்த்தல் வேண்டும்
அருகாக வேகமல மலர்மேவு நற்றடம்
அழகுசெய வயல்கள் சூழ
அன்போடு நாயன்மார் கட்டினி லமர்ந்தருளும்
அன்னையே பேய்ச்சி யுமையே.

(யாழ். நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள்
(பேய்ச்சியம்பாள்) ஆலய மகா கும்பாபிஷேக மலர் 29-6-71)

3. தமிழின் தனிவேள்

கற்றைக் கலைமதி வெட்கித் தலைகுனி
கவினார் முகமலரும்
கதிர்கள் பற்பல மருளும் ஒளியுறை
கந்தத் தடமார்பும்
கொற்றத் தடவரை உற்றிங் குறைவெனக்
கூறிடு நற்புயமும்
கோலக் கமலம தொவ்வா தெனவுரை
கொண்டிடு செங்கரமும்
வெற்றிக் கெனவயில் வேலுங் குலிசமும்
வேறுபல் லாயுதமும்
வீரமும் ஒங்கி விளங்கிடு மேனியை
விட்டென் விழியகலா
சற்றென் அருகுவந் தேயருள் செய்குவை
சண்முக வடிவேலா
சாஸையுஞ் சோலையும் சூழநல் லூருறை
தமிழின் தனிவேளே!

(தினகரன்-நல்லூர்க்கந்தன் சிறப்பிதழில் 13-9-66
வெளியான மூன்று கவிதைகளில் ஒன்று)

4. நல்லசெய் தவம்

ஐயா உன்றன் அருளதின் பெருமையும்
பொய்யா நீதிப் புகழதும் அடைந்தோர்க்
கெய்யா தளிக்கும் இன்னுளச் சிறப்பும்
மெய்யாய் என்றனாள் விளம்பிடற் கரிதே
சொற்பல கடந்திடு சோதிப் பிழம்பே!
கற்பனைக் கெட்டிடாக் கவின்பெறு வடிவே!
வேதத் துச்சியில் விளங்கிடும் அறிவே!
சீதக் கருணைசேர் சிவனவர் நெஞ்சிலும்
வீரத் திருமகள் விமலையின் மடியிலும்
ஆருந் துதிக்கவுன் அடிகளை வைத்தனை
நாதமும் விந்தும் யாவையும் நீயே

ஓதும் புலவரின் உள்ளொளி நீயே
கலியுக விருளிற் கதிரவன் நீயே
மலிதுளி கருணையால் மாநிலம் புரப்போய்!
விழவறு வீதியும் வியன்மிரு மிரதமும்
அழகமர் கோபுரத் தமைவதும் சிறந்த
மணமலர்ச் சோலையும் மலரணை தென்றல்
உணங்கிடு சேவலின் கொடியதும் சூழ்ந்த
வெண்சுதை செஞ்சுதை வீக்குநற் சுவரும்
தண்ணொளி பரப்பிடும் தீபமும் தம்பத்து
விளங்கிடு மின்னொளி விளக்குடன் அடியார்
துளங்கொளி விரித்திடு தூபதீ பங்களும்
வேதியர் மந்திர ஓசையும் அடியவர்
ஓதிடு பாடலின் ஓங்கிடும் ஒலியும்
கலந்தருள் நிறைந்திடு கவின்பெறு நல்லூர்
அலங்கல் மார்பொடும் அமர்ந்தாய் போற்றி
மாற்றரும் பசும்பொனே மணியே போற்றி
கூற்றையும் ஆடல்கொள் குருவே போற்றி
என்றும் அழியா இளமையும் அழகும்
ஒன்றிய குமரநின் உயர்பதம் போற்றி
நல்லேசெய் தவமே நாடுவார் நெஞ்சம்
ஒல்லையில் அணைவாய் உயிரே போற்றி.

(நல்லூர் நான்மணிமாலையில் வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறை.
விருத்தம், அகவல் யாவுமாய் 40 பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில்
ருந்து ஓர் அகவல் மேலே தரப்பெற்றுள்ளது).

5. மண்மிசை உலவவிடும் மங்கை

வெண்மதியி னொளிவீச முகமலர் மீதிலிரு
விழிவண்டு மதுவுண் டிட
வெள்ளைப் பளிங்கனைய கன்னக் கதுப்பினிடை
விரையார்ந்த முல்லை மலரத்
தண்மையுறை தென்றலுயிர் பெற்றதென ஆடிவரு
தங்கமார் மேனி தன்னில்
தழலெனவொ ரொளிவீசி மனிதவிழி யாவுமே
தாங்காது கூச வைப்பாய்
வெண்மையார் கலைபூண்டு வெண்மைசேர் கமலத்து
வீற்றிருந் தருள்செய் குவாய்
வீரூர்ந்த கலைஞான மறுபத்து நான்கையும்
வேதனைத் தாதை யாக்கி
மண்மிசை யுலவவிடு மங்கையே யுனதருளை
மைந்தனென் வேண்டி நிற்பேன்
மாயாத கவிசெய்து மக்களின் வாழ்வினை
வளர்த்திடற் குதவு வாயே.

(இந்துசாதனம் 14-10-1966)

6. காந்தி கண்ட கடவுள்

உண்மை கடவுள் ஒழுக்கம் கடவுளுளத்
திண்மை கடவுளெனத் தேர்ந்துள்ளேன்—எண்ணுங்கால்
நாத்திகரின் நாத்திகமும் நல்ல கடவுளே
ஏத்துவார்க் கெங்கும் இறை.

(10-10-1969 இல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி இந்து இளைஞர்
கழகம் வெளியிட்ட காந்திமலரில், வெளியான 14 வெண்பாக்
களில் ஒன்று. The Message of Mahatma Gandhi என்ற
நூலில் God alone is என்ற அத்தியாயத்தின் சாரத்தைப்
பாட்டாக்கியது)

2. தத்துவம்

பிரார்த்தனை

பாரணத்தும் நிறைந்ததனுக் கப்பர் லாகிப்
பரந்தொளிரும் பரஞ்சுடரே பரிந்தென் பால்நீ
தேரவொணத் தீமையதன் திணிவி னின்றும்
திகழயர்வை நோக்கியெனை நடத்திச் செல்வாய்
கூரிருளின் கொடும்பார்ச் சுமையைப் போக்கிக்
குலவொளியின் வழியினிலே செலுத்திச் செல்வாய்
ஆர்கலியாம் மரணத்தின் இடரை மாற்றி
அமிர்தாகும் நிலைபெற்றிற் கழைப்பாய் போற்றி.

[“அசுதோ மா ஸத்கமய—தீமையினின்று என்னை
நன்மைக்கு அழைத்துச் செல்
தமஸோ மா ஜ்யோதிர் கமய—இருளினின்று என்னை
ஒளிக்கு அழைத்துச் செல்
மருத்யோர் மாம் ருதங் கமய—சாவினின்று என்னைச்
சாகாமைக்கு அழைத்துச் செல்
— பிரஹதாரணியகோபநிடதம்]

1. ஞானம்

அழிவிலா வாழ்வில் அமைந்திடல் குறித்த
அறிவுசேர் ஞானியோ புறத்தின்
பழியுறும் பஞ்சப் புலன்களைக் கீறிப்
பரமனை உள்ளிலே தேடி
இழிவுறும் உலக இன்பமே துன்பம்
எனவறிந் துண்மையிற் கலந்து
வழியிதாய்க் கொண்டே வாழ்குவன் ஞான
வரம்பிவன் எனஉயர்ந் திடுவன்.

துயில்வதும் பின்னர் எழுவதும் போன்றே
தோன்றலும் இறத்தலும் ஆகும்
மயல்கொளல் வருந்தல் மாண்பிலை என்றே
மதிவலன் உணர்ந்துமே உள்ளான்

பயிலுமிங் கங்கும் அங்குமீண் டிங்கும்
பார்ப்பன அறிவன ஒன்றே
இயலிது வாகும் எனஉணர்ந் திட்டால்
எல்லையில் ஞானமுந் தோன்றும்.

துயிலினும் உணர்வு நிலையினில் உள்ளோன்
தூய்மையில் திளைப்பவன் ஆசை
பயிலினும் அதனிற் பற்றிடா நின்றே
பாரினைக் கடந்தவப் பிரமன்
உயிரென எல்லா உலகினும் கலப்பான்
ஒளிவடி வாகவும் ஒளிர்வான்
வியனுறும் இவனைச் சார்ந்துமே யனைத்தும்
விகசிதம் பெற்றிடும் அறிவாய்.

உலகினில் உளதாம் நெருப்புமொன் ருகும்
உறுபொருள் காற்றுமே ஒன்று
பலவெனல் இல்லை ஒன்றினில் இருந்தே
பலநெருப் புயிர்ப்புகள் தோன்றும்
அலகிலா ஒளியின் ஆதவன் தானும்
அகிலத்தின் ஒருவிழி யாவன்
நிலவுமீவ் வெல்லாம் நினைத்திடில் ஒன்றே
நிமலனின் பலவடி வோர்வாய்

மூலமாம் வேர்கள் வானினை நோக்க
முகிழ்கினை மண்ணினை நோக்க
ஞாலமாம் யாவும் நீங்கிலா தோங்கி
நற்பரம் பொருளெனும் விருட்சம்
சாலவே நிலைத்துத் தன்னிடை உயிர்கள்
தங்கியே தழைத்திடச் செய்யும்
காலமும் புவியும் கலக்கமும் தெளிவும்
கடந்ததும் மரமென உணர்வாய்.

தோற்றமும் அசைவும் தோற்றிய தந்தத்
தொல்பொரு ளிடத்ததே வானும்
ஏற்றமார் பரிதிச் செல்வனும் காற்றும்
இத்திரன் காலனும் எல்லாம்

ஆற்றலுக் கடங்கி அஞ்சியே கடமை
ஆற்றுவர் அமைவுறு புலன்கள்
வேற்றுமை உற்ற தாரினால் என்று
வினவிடிற் பிரமமே விடையாம்.

கண்ணினாற் காணல் நாவினாற் சுவைத்தல்
காதினாற் கேட்டிடல் மூக்கால்
நண்ணியே முகர்தல் மெய்யினால் உறுதல்
நாயகன் வடிவினைக் காண
எண்ணுவோர்க் குதவா என்றபே ருண்மை
இளைஞனே! உரைத்தனன் அறிவாம்
பண்ணாரும் சிந்தை உளத்துடன் ஞானம்
பரமனின் வடிவமாய் அமையும்.

புலனறி வாலும் புத்தியினாலும்
புனிதனைக் காணலும் பொய்யே
நலனறும் யோக நிலையினிற் சிந்தை
நண்ணிய ஒருவழி தன்னில்
இலையெனத் தோன்றா திருந்தஅவ் இறைவன்
இதயத்துத் தோன்றுவான் அந்த
நிலைபெறும் உணர்வு வாக்கினை மனத்தை
நெடிதுமே கடந்ததென் றறிக.

[கிருஷ்ணயஜுர் வேதப் பிரிவைச் சேர்ந்த கடோபநிடதத்தில்
நசிகேதன் கதை வருகிறது. வாஸிசிரவஸ் என்னும் தன் தந்தை
யின் சொற்சோர்வான கட்டளையை, ஏற்று நசிகேதன் என்ற
சிறுவன் யமலோகம் சென்று, யமனோடு உரையாடி மரணத்
தின் உண்மையினை உணர்ந்ததாகக் கதை புனையப்பட்டிருக்கி
றது. 47 பாடலில் யாத்த அந்நூலிலிருந்து, 8 பாடல்கள் இங்கு
எடுத்தாளப்பட்டன.]

2. பாதை

முத்தணிந்து வாயில்—அன்று
முறுவல் செய்த புற்கள்
செத்தழிந்த சுடலை—நாமும்
செல்லும் அந்தப் பாதை.

தடுக்கில் தேய்ந்து தேய்ந்து—பிள்ளை
தன்னில் கூந்தல் இல்லாப்
பிடரிப் பக்கம் போலே—வெறுமை
பிறங்கு கின்ற பாதை.

சிந்தனைக்கு மூளை—நன்கு
திண்மை பெற்றி டாத
மந்த மாக்கள் போலே—சோர்ந்து
மாய்ந்து விட்ட பாதை.

செத்து விட்ட போதில்—சோடி
சேர்ந்து செல்ல லாகா
முத்திப் பதை போலே—ஈதும்
ஒற்றைப் பாதை யாகும்.
(தமிழ் முரசு — ஆவணி 62)

3. பிரித்ததனைக் காணாதே.

மைந்த! உனக் குண்மையினை வகுத்துச் சொல்வேன்
மாண்பாக உள்ளத்தே பதித்துக் கொள்வாய்
அந்தமறு பிரமத்தின் அங்க மாக
அலகறுநற் றிசைமுதலாம் பத்தோ டாறைச்
சிந்தையுற இயற்கையினாற் றெரிந்து கொண்டாய்
சித்தத்தை அழகுறவே செய்துங் கொண்டாய்
இந்தவகை அறியவொணா தவற்றின் மேலாய்
இலங்குமொரு சித்துருவே பிரம்ம மாகும்

பிரித்ததனைக் காணாதே ஒன்றாய் எண்ணு
பெரியபரி பூரணத்தை நன்றாய் நண்ணு
பிரித்தலறி யாதசித்து னுள்ளே தோன்றும்
பேரின்ப ஆழியிலே திளைக்கச் செய்யும்

உரித்ததனுக் குடவேஇக் கலைகள் யாவும்
உடலிதனை இயக்குமுயிர் அதுவே யாகும்
அரித்ததனை வேறெங்குந் தேடல் வேண்டாம்
அகத்தினுளே பார்வையினைத் திருப்பிக் கொள்வாய்

நெய்யினைநாம் எத்தனைதான் சொரிந்திட் டாலும்
நீள்விழியுட் செல்லாது வழிந்தே போகும்
ஐயனிவன் மீதெந்தப் பற்றும் பற்றி
அழுத்தாமல் தாமாக விலகிப் போகும்
மெய்யிதனை உணர்ந்துநீ பிரமஞ் சார்ந்தால்
மிக்கநலப்-பேரின்பம் துய்க்க லாகும்
செய்கடனிற் ரேயாதே செயலைச் செய்வாய்
சித்தத்திற் பேரமைதி திகழும் நன்றே.

[சத்தியகாமன் கதை சாந்தோக்கியோபநிடதத்தில் வருகிறது. சத்தியகாமன் சாபால என்பானின் மகன். அவன் ஞான நூல்களைக் கற்கும் பக்குவமடைந்து குருவைநாடிய பொழுது, அவனுக்குத் தன் கோத்திரம் எது என்று சொல்லக் கூடாமையால், சாத்திரம் கற்பிக்க யாரும் முன்வரவில்லை. இறுதியில் கோதமர் என்ற மகரிஷி “இவன் தன் தாயின் வாயிலாய் அறிந்த உண்மையைத் தயங்காது கூறும் சத்திய காமனாய் (உண்மைப்பிரியன்) உள்ளான். இவனே உண்மை அந்தணன். இவனுக்கு உபதேசம் செய்யலாம்” என்று தீர்மானித்து உபதேசம் செய்தருளுகின்றார். அவ்வுபதேச சாரத்தின் ஒரு பகுதியே மேலேயுள்ள பாடல்கள். பிரபஞ்சக்கூறுகள் யாவும் பதினாறு கல்களாய்க் குறிக்கப்பட்டன. பக்குவமடையா ஆன்மா இக்கூறுகளுள் ஒவ்வொன்றையும் பிரம்மம் என்று நினைத்து மயங்கும். பிரம்மமோ கூறு செய்ய முடியாத பரிபூரணவஸ்து. அதனைப் பிரித்துணரமுயல் அறியாமை. ஏகமாய்க் காண்பதே ஞானம்.

சைவப்பெரியார் மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள். நசிகேதனைப் போலச் சத்தியகாமன் கதையையும் பாடொறு ஆலோசனை வழங்கினார். அவ்வாலோசனைக்கிணங்கப் பாடப்பெற்ற ‘சத்தியகாமன்’ (கையெழுத்துப்பிரதி) 40 பாடல் கொண்டது.]

3. மொழி

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து.

திருக்குறளைத் திருமுறையைப் பதினான் கான
தெய்விகசாத் திரங்களைச் சேக்கிழாரின்
பெரியபுராணத்தோடு கந்த மூர்த்தி
பெப்புறையுங் காதையினைக் கம்பன் பாட்டை
அரியதொல் காப்பியத்தை இளங்கோ நூலை
அழகான காவியத்தைப் பிரபந் தத்தைப்
பரிவுடனே ஏற்றருளுந் தமிழாந் தாயே!
பாசவிழி எம்மேலும் நாட்டு வாயே.

ஆறுமுக நாவலரின் வசன நூல்கள்
ஆற்றல்பெறு பாரதியின் கவிதை யாரம்
நூறுவகைச் சிறுகதைகள் நாவல் மற்றும்
நுட்பமமை பலவாங்கட் டுரைகள் கண்டாய்
வேறுவேறுனகீர்த் தனங்கள் கூத்து
விந்தையுறு புதுமைப்பா இவையும் ஏற்பாய்
ஊறுனக்கென் றென்றைக்கும் இல்லை அம்மா!
ஒங்குதமிழ்ப் பெருமாட்டி ஒளிர்ந்து வாழி!

1. இன்பத் தமிழுக்கு என்காணிக்கை

நிலவென்ற மதுவோடிப் பெருகிவழி நேரம்
நீணிலமே இன்பவெறி கொள்கின்ற நேரம்
மலர்கின்ற முல்லையொடு மங்கையரி நிதழாம்
மாணிலத்தே நகைமலரும் மலர்ந்தொளிரும் நேரம்

கன்னலென நற்றமிழின் நல்லிசைகள் தென்றற்
காற்றினிலே கலந்துயிரை ஈர்த்திடுமோர் நேரம்
பன்னரிய கற்பனைகள் சிந்தையெனுங் கடலிற்
பாய்விரித்தே ஓடிவரப் பார்த்திருந்தேன் நானும்.

தூண்டியெரி வேதனைகள் மாண்டுகறி யாகத்

தொல்லைதரு மின்னல்கள் இல்லையென வாகத்
தாண்டரிய பிணிகளையுந் தாண்டியதோர் நிலையில்
தண்மையொடு மென்மையுறத் தளர்வகன்ற துடலில்

தென்றலினை இடையாக்கித் தேனிலவை உடையாய்த்

தேசுறுமின் சுற்றிவிழி விண்ணகத்து மீனாய்
என்றனுளத் தாடிவரும் இன்னமுதப் பாகை
என்விழிகள் கண்டலகச் சிந்தையினை நீத்த.

வான்தழுவி இன்பமுறும் மலையகத்தே அந்நாள்

வளரழகுப் பாவையவள் என்னுளமே புகுந்தாள்.
தேன்தழுவி ஒழுகுமொரு மாங்கனியின் சுளையாய்த்
தேன்மொழியாள் நெஞ்சதனைத் தித்திக்கச் செய்தாள்.

பெண்மையதன் தவமேயென் அன்புளத்தின் அரசி

பித்தாக்கிச் சித்தமதில் முத்தாக ஒளிர்வாய்
உண்மையுரை நீயாரென் ரெருகாற்கூ றிடுவாய்
உனக்கேயென் னுயிரென்றே உளறினனே நானும்

“பன்னரிய வளமுறும் தமிழ்மண்ணில் தோன்றிப்

பாவலரும் காவலரும் போற்றுமிசை பெற்றும்
இன்னமுமே இளமையுடன் வாழுமெனை நீயும்
இதுகாறும் அறியாயோ தமிழ்நானென் றறிவாய்”

என்எண்ணம் என்சிந்தை என்உயிரா மனைத்தும்

இன்றமிழே உன்னடிக்குக் காணிக்கை என்றேன்
மின்னலென மறைந்தவனை என்னுயிரில் வைத்தேன்
மேதினியில் வேறெதையும் ஏற்கஅறி யேனே.

(தினகரன் 7-12-58)

2. தமிழ் வாழ வழி

காப்பு

கன்னற் றமிழின் கவியிற் சுவைதேரும்
வன்னப் புலவன் வடிவழகன்—சின்னக்
கழலடியை நெஞ்சக் கருவறையில் வைத்துப்
பழகுதமிழ் ழாலுரைப்பன் பா.

பொருள்

வாழ வழிவகுக்க வல்ல பெருமானின்
சூழல் தனிலின்று சூழ்ந்திருந்தே—ஆழக்
கவிபாடி நெஞ்சைக் களிப்பிக்க வந்த
கவிராயர் கூட்டமிது காண்.

வள்ளுவனின் பாவை வளமார்ந்த கம்பனது
தெள்ளுதமிழ்க் காவியத்தைத் தீம்பாகை—அள்ளிப்
பருகுந் துடிப்போடு பாரதியைப் பாடி
உருகும் உளமெம் உளம்.

வேண்டாப் பகைகள் விடமாகும் கொள்கைவெறி
பூண்டார் குருடாகிப் புன்மையினில்—நீண்டே
கிடக்கும் பொழுதவரைக் கீறி விடப்பை
எடுக்கும் நெறிஎம் நெறி.

ஆங்கிலத்தின் சேர்க்கையினால் ஆழ்ந்தே விரிந்தின்று
பாங்குறையும் நல்லுரைநூல் பற்பலவாம்—தேங்குமெழில்
சேருஞ் சிறுகதைகள் சீராம் நவீனங்கள்
தேருந் திறமெம் திறம்.

பழைமை யனைத்தும் பழுதோ உலகின்
வழமை யனைத்தும் வழுவோ—இளமை
பிழையோ நலமான பீடுக் கருத்தில்
விளையுமேல் யாவையுமே வேண்டு.

வாழத் தமிழுக்கு வழிவகுக்க முன்வருவோம்
ஆழத் தமிழை அறிவோமே - ஆழம்
எனில்வெந் றிலக்கணமென் றெண்ணோம் அகத்தில்
நினைவோம் பழம்புதுநூல் நீடு.

புத்தமுதக் கட்டுரைகள் புன்மை அழிக்கின்ற
சித்தக் கடலெழுநற் சிந்தனைகள்—எத்திசையால்
வந்தாலும் ஏற்றவற்றை வாழ்விற் கலந்திடுவம்
வெந்தே வெருமவற்றை வீண்.

வாழும் வழிகாண வல்லார் இலக்கியத்திற்
பாழும் பிரிவினைகள் பார்த்திடார்—நாளும்
உயர்வொன்றே வாழும் உதவா தனபோம்
அயர்வில் உழைப்பே அணி.

புதிதாக ஒன்றும் புனையேல் வழுவுவன்
றதிகாரம் செய்வோர் ஒருபால்—மதியோம்
பழைமை எனவே பகர்வோர் ஒருபால்
இளமைத் தமிழெங் கினி.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவென்று - செப்புமொழி
பொய்யா மொழியாம் புதுமை பழைமையென
ஐயோ பிரிப்ப தவம்.

எத்தனையோ செய்ய இருக்கின்ற வேளையினில்
சித்தந் தடுமாறிச் சீரழிந்து - நித்தம்
எரிகின்ற கட்சி எரியாத தென்றே
பிரிகின்ற தன்மையோ பீடு.

கேரளத்தார் வங்கர் கிளர்கின்ற சிங்களத்தார்
மாரதர்கள் இந்தியினர் மற்றையோர் - சீருளத்திற்
கொண்டே மொழியிற் புதுமை குவிக்கின்றார்
கண்டும் குருடானோம் காண்.

(மாரதர் - மகாராஷ்டிரர்)

நச்சுத் தனங்கள் நலமற்ற சொற்சிலம்பம்
பச்சைப் படியுரைக்கும் பான்மையுடன் - இச்சை
கிளரும் வெறியணிகள் கீழ்மைக் கிலக்கே
வளருந் தமிழுழிக்கும் வாள்.

நெஞ்சங் குளிர்க்கும் நிமிரும் மழலைமொழி
கொஞ்சங் குதிக்கும் குறுகுறுக்கும் - விஞ்சும்
படைப்பாற்றல் மிக்க பசுந்தமிழின் பாங்கை
வடித்துணரல் வாழ்வின் வழி.

ஆற்றற் கவிதைக் கமைந்த சிறப்பெல்லாம்
ஊற்றத் தமிழின் உரைநடைக்கே - ஏற்றிப்
பழைமை நிலத்திற் புதுமைப் பயிரை
வளர்ப்பதே வாழ்வின் வளம்.

(5-3-66இல் நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலய முன்றிலில்
நிகழ்ந்த முற்போக்கு வாலிபர் முன்னணியினரின் இலக்கிய
விழாக் கனியரங்கின் தலைமையுரையாகக் கூறப்பட்டவை; பின்
நவம்பரனில் 12-3-66இல் வெளியானவை.)

3. தமிழனே விழித்தெழு

தமிழனே விழித்தெழு	தமிழனே விழித்தெழு
தனக்கமையை நினைந்திடு	*தாய்நாடு யர்ந்திடச்
சுமியுந்திடு தீமையை	சமயம்வந் துற்றதால்
உயர்ந்திடு மனிதனாய்	சலிப்பிலா துழைத்திடு.
	*தாய்நாடு - இலங்கை.

தமிழனே விழித்தெழு
தரணியில் மேன்மைகொள்
இமயமும் குனிந்திடும்
இசையுறு வாழ்வுகொள்.

(ஈழகேசரி - 13-8-51)

4. இலக்கியம்

1. மலர்விழி களஞ் செல்லல்

செந்தழலைத் தேக்குமிரு விழிகளோடும்
சேதியினால் துடிதுடிக்கும் நெஞ்சி னோடும்
அந்தமறு சீற்றமுறு முகத்தி னோடும்
அவிழ்ந்துவிழு கருமேகக் கூந்த லோடும்
வெந்துவரு நெடுமூச்சு விரிமூக் கோடும்
வேகத்திற் காற்றொத்த கால்க ளோடும்
இந்தஉல கறியவருஞ் சத்தித் தெய்வம்
என்றென்றே ஊரேத்தச் சென்றாள் மாகு.

மறவீரர் வியப்பாலே விரிந்த கண்ணும்
மடவார்கள் தொழுதேத்தக் கூம்புங் கையும்
இறவாத புகழாருங் கவிதை செய்யும்
ஏத்துகவி வாணரவர் போற்றும் வாயும்
உறவாக நின்றபொதி தழுவி வந்த
உயர்வான தென்றலது மணமும் ஆங்கே
விறலான மங்கையவள் பின்னர்த் தங்க
வெம்மையொடுஞ் செல்கின்றாள் மானங் காப்பாள்

ஒளியாரும் வாளதனைக் கையி லேந்தி
உள்ளத்தில் உறுதியினைச் சிறப்பா யேந்திக்
கழிபேரா மானத்தைக் கருத்தில் ஏந்திக்
களமடைவாள் மறக்குலத்து மணியாம் பாவை
வளிபேசும் வானமுறை மதியும் பேசும்
வானவரும் பேசிடுவர் மூவர் வாயும்
கிளிபேசச் சொல்லளித்த கிளர்பொற் செல்வி
கேடற்ற வீரத்தின் திறத்தைக் கூறும்.

வீரமுறை மறவர்பகை யுடலிற் பெற்று
விருப்புடனே நல்குமொரு குருதி யாடி
வாரணங்கள் பொருபரிகள் உடலாற் செய்த
வனப்புறுமோர் அரியணையின் மீதே ஏறிச்

சோரியுணும் நரிகளங்குத் துதிகள் பாடச்
சோர்வடையாப் பேய்களவை நடன மாடப்
பேரொளிசேர் வெண்குடையாய்த் திங்கள் நிற்கப்
பேருற்ற கொற்றவையின் களத்தைச் சேர்ந்தாள்

[“என்மகன், “மண்டமர்க்கு உடைந்தனன் ஆயின் உண்ட என்
முலையறுத்திடுவன் யான்” எனச் சினைஇப் போர்க்களம் சென்ற
வீரமங்கையின் (புறநானூறு - 278) கதையை 122 பாடல்களால்
“வீரத்தாய்” என்ற தலைப்பில், கதைப்பாடலாகப்பாடி 5-9-58
இல் நூலாக்கினேன். அந்நூலில், மறக்குலப்பெண் (மலர்விழி-
நான் கொடுத்த பெயர்) தன் மகன் முதுகிற் காயம் பெற்று
இறந்தானா, என்று அறிய, வானோடு போர்க்களம் சென்ற
பாடல்கள் மேலே தரப்பட்டுள்ளன]

2. அரசர் உண்மை அறிவரோ?

இராகம்: கல்யாணி. தாளம்: ருபகம்.

பஞ்சிலே பொதிந்த வானில்
எஞ்சலில் ஒளிவி ளங்க
வஞ்சிபோல் ஒசிந்து வந்த வெண்மதி—காதல்
கொஞ்சவாழ்வு கோடி கண்ட தண்மதி (பஞ்சிலே)
கொஞ்சும் அஞ்சு கங்கல்போல
அஞ்சொல் பேசும் மங்கைமார்கள்
வஞ்ச முற்றுக் கொடுமை செய்தல் சாலுமே?—நல்ல
கஞ்ச மலரில் நஞ்சு வைகல் போலுமே! (பஞ்சிலே)
வஞ்சி என்றன் நஞ்சு விழியில்
எஞ்ச லற்ற அன்பை வைத்துக்
கொஞ்சு மிந்த அரசர் உண்மை அறிவரோ? -பின்னும்
தஞ்ச மளித்துத் தீமை தன்னை மறப்பரோ?
தஞ்ச மென்று வந்த டைந்து
நெஞ்சு கத்தில் என்னை வைத்துக்
கொஞ்சு கின்ற அரசருக்கு விண்மதி—நானும்
கொஞ்சு மேனுந் தகுதி யற்றேன் தண்மதி (பஞ்சிலே)

(1960-61 ஆம் ஆண்டுகளிலே முறையே சிலம்புபிறந்தது, சிங்ககிரிக் காவலன் ஆகிய எனது இரு நாடகப் பிரதிகளுக்கும் இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக்குழு முதற் பரிசுகளை அளித்தது. சிலம்பு பிறந்தது 5-4-62 இலும், சிங்ககிரிக்காவலன் 1-4-63 இலும் நூல் வடிவம் பெற்றன. மேற் குறித்த பாடல் சிங்ககிரிக்காவலன் நாடகத்தில் வருவது.

சிங்ககிரி என்ற சிகிரியாவை அமைத்து அதன் காவலனாகக் காகியப்பன் கி. பி. (477-524) ஆட்சிபுரிகுருன்; தந்தையை உயிருடன் சமாதி செய்த குற்ற உணர்வும், தப்பிச் சென்ற தம்பி முகலன் தென்னிந்தியாவிலிருந்து எப்போது படைபுடன் தன்னை எதிர்த்து வருவானோ என்னும் அச்சமும், அவனை வாட்ட ஆத்மரவின் அல்லற்படுகிறான்.

அவனை மயக்கிச் சிகிரியாவில் உளவறிய, முகலனின் பாட்டனார், அல்லி என்ற நடனக்காரியை அனுப்பிவைக்கின்றார். கலைப்பிரியான காகியப்பன் தன்னையே அவளுக்கு அர்ப்பணித்து அவளின் காதலுக்காக மன்றாடுகிறான். ஒருபக்கம் நன்றிக்கடனாலமைந்த கடமையுணர்வும், மறுபக்கம் காகியப்பனின் காதலும் அலைக்கழிக்க அல்லி ஒருநாள், காகியப்பன் முன்பு ஆடிப் பாடித் தான் வந்த உண்மையை உரைத்து இறுதியில் தன்னைத் தானே சுட்டியால் குத்தி இறக்கிறாள். அவள் ஆடிப்பாடுங் காட்சிக்கென இப்பாடல் யாக்கப்பட்டது. 'சிங்ககிரிக்காவலன்' பாடல்களுக்கு இசையமைத்து, (அந்த நாடகம் 6-3-62, 10-3-62 ஆகிய தேதிகளில் யாழ். மாநகரசபை மண்டபத்தில் மேடையேற்றப் பட்டபொழுது) பின்னணிக்குப் பொறுப்பாகவும் இருந்தவர் ராம் குமாரசுவாமி அவரிகள்).

3. அண்ணலும் நோக்கினும் அவளும் நோக்கினும்.

நண்ணினார்க் கின்பம் நாள்தொறும் நல்கி
நானிலம் யாவுமே புரந்த
திண்ணிய அறத்தின் வடிவின னாய
திறல்பெறு மிராமனின் கதையை
வண்ணமார் தமிழில் வகுத்திடல் கருதி
வளமுறை கற்பனை விழியால்
அண்ணலாங் கம்பன் வாணியை நோக்க
அவளுமே நோக்கினள் அவனை.

நோக்கிரண் டொத்த நுவலருங் காதல்
நுண்மையிற் பிறந்தன கவிகள்
காக்குமோர் கடவுட் கருணையைத் திறலைக்
காதலைப் பண்பினை எழிலைத்
தேக்கியே தமிழின் முழுமையைக் காட்டித்
திகழ்ந்தன. தமிழர்தம் தோள்கள்
வீக்கியே பெருமை கொண்டனர் அன்னை
வெற்றியிற் களிப்பினிற் றினைத்தாள்.

ஒத்தபே ரன்பால் ஒருவனோ டொருத்தி
உயிர்கலந் துளங்கனிந் தொன்றி
நித்தமும் அறங்கள் நிலைபெறச் செய்து
நெடிதுநாள் இன்பினிற் சிறக்க
வித்தகத் தமிழர் வகுத்தனர் வழிகள்
வியன்மிகு களவின் பின் கற்பை
வைத்தனர் இதனைக் கம்பனும் விறலோன்
சீதையின் வாழ்வினி லினைத்தாள்.

வள்ளுவத் தமிழை மாந்தியே தினைத்து
வாழ்வினிற் கலந்தபே ரறிஞன்
அள்ளியே உண்ணும் கண்ணினை வழங்கும்
அழகிய காதலின் கதையை

உள்ளினன் மிதிலை அரமிய மதனில்
ஒண்டொடிச் சீதையை நிறுத்தி
வள்ளலின் விழிகள் மேற்செல வைத்தான்
வானமர் தமிழிசை காத்தான்.

ஏறினைத் தழுவி மடந்தைகை பற்றல்
இயன்மலை பாய்தலால் மணத்தல்
கூறிடத் தகுந்த வழக்கிலை யென்ற
கொள்கையர் வில்லினை ஒடித்துத்
தேறலின் மொழியாள் சீதையை மணந்த
செயலினை ஏற்பரோ அதனால்
ஊறுள தெனவே ஓர்ந்தவன் மிதிலை
உலாவினைப் புதியதாய் அமைத்தான்.

பாகினில் நல்ல மொழியினை மிழற்றும்
பைந்தொடிப் பாவையின் பின்னே
ஏகிடும் நெஞ்சை இழுத்திடல் மாட்டா
திரங்கிடும் வேளையில் ஏந்தல்
நோகிடும் சிந்தை நோக்கியே சொல்வான்
நுண்ணிடை கன்னியே யாவள்
ஏகுமோ நெஞ்சம் பிறர்மனை நாடி
இச்சையுங் கொண்டிடல் உண்டோ?

பிறர்மனை நோக்காப் பெரியதாம் ஆண்மை
பேசிய வள்ளுவப் பெரியோன்
மறைவழி நின்றே வள்ளலின் மாட்சி
மதித்தெடுத் துரைத்தனன் கம்பன்
இறையுமில் வழியை இன்றுநாம் செய்யும்
இலக்கியம் கொள்ளுமேற் கவிஞர்
உறைகுவர் தமிழர் நெஞ்செலாம் உலகின்
உன்னதப் புலவரு மாவார்.

(1964 தொடக்கம் 1966 வரை இலங்கைக் கம்பன் கழகம்
சிறந்த இலக்கியப் பணியை ஆற்றிவந்தது. இதன் பெருந்தலை
வர் கலாநிதி H. W. தம்பையா அவர்கள் Q.C., உபபெருந்தலை
வர் அமரர் சு. நடேசபிள்ளையவர்கள், பெருஞ் செயலாளர் டாக்

டர் நந்தி அவர்கள், குழுத்தலைவர் வித்துவான் பொன் முத்
துக்குமாரன் அவர்கள் B. O. L. நானும் பண்டிதர் சு. வேலுப்
பிள்ளை (சு. வே.) அவர்களும் தொடக்ககால இணைச் செயலா
ளர்கள். (மின்பு திரு க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள் என்னோடு
இணைந்து செயற்பட்டார்) 27, 28, 29-9-1966 ஆந் தேதிகளில்
இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தின் மூன்றாவது விழா நிகழ்ந்தது.
28-9-66 இல், 'அண்ணலும் நோக்கினும் அவளும் நோக்கினும்'
என்ற தலைப்பில் கவியரங்கம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. கவிஞர்கள்,
அமரர் இ. நாகராஜன், நீலாவணன், திமிலத்துமில்ன், வி. கந்
தவனம் ஆகியோர் கவியரங்கேறினர். அக்கவியரங்கின் தலை
மையுரைப் பாடல்களிற் சிலவே மேலேயுள்ளவை).

4. அல்லலை அறியா அரசன்

ஒளியெனப் பெயரிய தொன்றுள தென்று
தெளிவுற உரைப்பீர் தெரியேன் அதனைப்
பார்வையால் உண்டாம் பயன்களும் எவையோ
ஆர்வம் உடையஇவ் வந்தகற் குரைப்பீர்
அதிசயப் பொருள்பல அகிலத் துண்டென
மதிப்புறப் பகர்ந்திடு மகிதலத் தீரே!
'கதிரவன் ஒளியைக் காலுவன்' என்பீர்
அதிசயம்! எனக்கவன் வெப்பமே தெரியும்
அல்லும் பகலும் அவனால் உளவெனச்
சொல்லும் பெரியீர்! எவ்விதம்? உரையீர்
எனக்கோ இரவும் பகலும் ஒன்றே
என்னுடைப் பொழுதை யானே படைப்பன்
ஆடலின் போதும் அயர்ந்துறங் கிடீனும்
வாடாப் பகலே விளங்கிடு மெனக்கே
நெடுமூச் செறிந்தென் நீள்துயர்க் காகநீர்
விடுவதாம் விழிநீர் வியப்பையே நல்கும்
அகிலத் தீரே அமைதியாய்க் கேளும்
என்றும் உணரா இன்னலைப் பொறுத்தல்
ஒன்றும் பெரிதல உணர்ந்திடு வீரே
எதனையான் பெறுதல் இயன்றிடா ஒன்றோ
அதனையான் வேண்டேன் அந்நினை வேதுயர்

அந்தகச் சிறுவனாய் அருந்திருப் பெறேனாய்
எந்த நிலையில் இருப்பினுந் துயரம்
வந்தெனை வாட்டுதல் வழக்கமே யில்லை
நல்லிசை யெழுப்பியான் நயக்கையில்
அல்லலை அறியா அரசன் யானே.

(மத்திய தீபம் ஆவணி 1959) C. Gibber எழுதிய The
Blind Boy என்ற ஆங்கிலக் கவிதையின் தமிழாக்கம்)

5. கடல்—அவரவர் கண்டபடி

பக்தன்

செந்தழல் மேனிசி றந்தாடச்
சிவந்த சடையும் மிக்காட
அந்தமில் ஈசனார் மேற்றிசையில்
ஆடிக் குதித்தே களிக்கின்றார்
சிந்தையில் அவரடி சேர்த்துமையாள்
சீரலைக் கரங்களைக் கூப்பிடுவாள்
வந்தனை செய்திடும் அன்னவளே
வாரியாய் நீண்டுக்கி டக்கின்றாள்

கவிஞன்

நித்தம் நித்தம் புதியனவாய்
நீடும் எழில்கள் சேர்ப்பவனவாய்
முத்தி விளைந்த முத்துச்சொல்
முற்றும் உணர்வு மிக்கிடுசொல்
கத்தும் அலையிற் கோத்தவற்றைக்
கவினார் கவிதைத் தொடைசெய்து
சித்தம் மகிழத் தண்மதிக்குச்
சூட்டிப் பார்க்கும் அலைகடலே
(முத்தி—முற்றி என்பதன் பேச்சுவழக்கு)

ஞானி

பிறந்து பிறந்து பிறவியெலாம்
பிணியும் மூப்பும் மிக்கூரச்
சிறந்த ஈசன் திருவடியைச்
சித்தத் திருத்த மாட்டாதே
பிறந்து பிறந்து முழல்கின்ற
பித்துப் பிறவிக் கொப்பாக
நிறைந்த துயர அலைவீசி
நித்தம் அலறும் பேராழி

குடியன்

கறுத்த கடலின் வெளுத்தநுரை
கள்ளுப் போலே மின்னுதடா
உறுத்துப் புரண்டு வெறியாடி
ஓடி விழுந்தே எம்மைப்போல்
நிறுத்தும் தடைகள் ஏதுமிலை
நித்தம் நித்தம் அலைகளெலாம்
வறுத்தெ றிக்கும் மணலினிடை
வந்து வந்தே செல்லுதடா.

வலைஞன்

நெஞ்சில் எம்மை ஏற்றுநிதம்
நிலையாம் வாழ்வு நல்கிடுவாள்
அஞ்சல் அறியா திரவுபகல்
அவளின் மடியில் துள்ளிடுவோம்
தஞ்சம் தருவாள் செல்வங்கள்
தயங்கா தளிக்கும் தாயிவளே
பஞ்சே போன்ற வெள்ளலையால்
பாடி அழைக்குந் தேவியன்றோ?

குழந்தை

கரையிற் கட்டும் என்சிறிநில்
கரைந்து போகச் செய்திடுமே
இரைந்து பாடிச் சிரிக்குமெனில்
என்றன் கோபம் ஏகிவிடும்
நிரையாய்ச் சிப்பி சோகிகளை
நிறையத் தந்தென் கால்தழுவி
உரையா தோடி ஒளித்துமகிழ்
உந்தக் கடலே என் தோழன்.

(தினகரன் 2-9-62)

5. சமூகம்

1. தேர்தல் திருவிழா

அபேட்சகர் (புறம்)

பாராளு மன்றத்தில் என்றன் பேச்சால்
பாரதியச் செய்திடுவன் உந்தம் சீரைச்
சீராக எம்முரிமை பெற்றே தீர்வேன்
சேர்ந்தொன்றாய்ப் பிரதிநிதி ஆக்கும் என்னை.

அ-ர்-(அகம்)

வாய்வீரம் இந்நாளில் எதற்கோ என்று
வல்லவர்கள் கேட்டிட்டாற் போச்சென் பாடு
நாய்போலக் குரைப்பதனால் உரிமை கிட்டா
நானறிவேன் என்றாலும் சொல்லிப் பார்ப்போம்.

அ-ர் (புறம்)

சென்றபல ஆண்டுகளென் தொழிலை விட்டுச்
சென்றுழைத்தேன் அரசியலில் உமக்கே யாக
அன்றமைச்ச ரவையகத்தே இருந்த தாலே
அடைந்தீர்கள் நற்பயன்கள் அறிவீர் தாமே!

அ-ர் (அகம்)

“தொழிலை விட்டு மந்திரியாய் ஆனதாலே
தோட்டங்கள் விடுபல சேர்த்துப் போட்டாய்
இழிவதுதான் எம்பயனெ”ன் றிடித்துக் காட்டி
இக்கட்டில் மாட்டிவிட்டால்?..... மனமே!
[அஞ்சேல்]

அ-ர் (புறம்)

மழைக்காலத் துண்டாகும் காளான் போல
மக்களிடத் தோன்றியதென் கட்சி யல்ல
பிழையற்ற சான்றோர்கள் ஒன்று கூடிப்
பீடுடனே ஆக்கியதே என்றன் கட்சி.

ஆர் (அகம்)

நெருக்கடியாம் புயல்வந்தாற் கரையைச் சேர்ந்து
நிம்மதியில் ஓடுவதே என்றன் கட்சி
பெருத்தசுய நலவாதி உள்ளார் அஃதில்
பேயரிவர் அறிவாரோ? வெருட்டிப் போட்டேன்.

வாக்காளர் (புறம்)

ஐயாஉந் தமைப்போலத் தலைவர் இல்லை
அறிவோமுந் தியாகத்திற் களவே யில்லை
மெய்யாய்நாம் உங்களுக்கே வோட்டுப் போட்டு
மேலிடத்தே வைத்திடுவோம் அஞ்ச வேண்டாம்

வா - ர் (அகம்)

நம்மினத்தை அட்டையென உறிஞ்சி விட்ட
நாய்மகனும் வந்திட்டான் ஓட்டுக் கேட்கச்
செம்மையுறக் கற்பித்து விடுவோம் தேர்தற்
செருக்களத்திற் புறமுதுகு காட்டச் செய்வோம்.

தினகரன் (17-5-1963)

2. ஆசிரிய குலத்திற்கு

புத்தமுதம் அளித்துலகைப் புனிதஞ் செய்யும்
புலவர்களும் அறிஞர்களும் படைத்துத் தந்தே
இத்தரையில் மகிமையுற முயலல் இன்றி
இறந்தார்போல் வாழாது கிடத்தல் என்னே!
சித்தமதில் உறுதியின்றிச் செயலுங் கெட்டுச்
சிறுமையுறும் ஆசிரிய குலமே உன்றன்
நித்திரையை நீக்கிடுவாய் எழுவாய் இன்றே
நிலையான ஆக்கமதைக் காண்பாய் முன்வா.

சூதறியாத் திறன்மிக்க சிறுவர் தம்மைச்
சுதந்திரராய்த் தலைநிமிர்ந்து நாட்டின் நாளை
மேதைகளாய் ஆக்கிடுவ. துன்றன் கையில்
மிகவுண்டு கடமையினை மறக்க வேண்டாம்.

பேதைகளாய்த் திறனென்னும் பண்பற் றோராய்ப்
பிள்ளைகளை ஆக்கிடுதல் பெரிதும் பாவம்
ஆதலினால் ஆசிரிய குலமே முன்வந்
தாவனந் செய்திடுவாய் ஆக்கம் காண்பாய்.

இழிநிலைகள் பலவுண்டு மறுத்தற் கில்லை
என்றாலும் கடமையிலே தவற வேண்டாம்
பழிச்சொற்கள் அபவாதம் பலவும் உண்டு
பயமின்றி நல்லனவே செய்வா யஃதே
அழியாத புகழ்தனை ஈட்டித் தந்தே
அந்தமதிற் பழியினையே அழிக்கும் காண்பாய்
விழித்திடுவாய் ஆசிரிய குலமே உன்றன்
வெற்றியினை ஒற்றுமையால் விளைப்பாய் இன்றே.

இருளகற்றும் ஒளிவிளக்கை ஏந்திச் செல்லும்
இதமான வழிகாட்டி நீயே யன்றோ?
மருளகற்றி மாணவரின் மாசு போக்கும்
மகத்தான பொறுப்புன்றன் கையி லன்றோ?
அருளாகுஞ் செங்கோலை ஏந்திச் சிந்தை
அன்பென்னும் அரியணையில் விளங்கித் தோன்றும்
தெருளற்ற ஆசிரிய குலமே உன்றன்
செயற்றிறத்தை காட்டுதற் கெழுவாய் இன்றே.

(ஈழகேசரி 21-3-52)

3. தாய்மொழி போற்றுமின்

ஆங்கிலத்தை அரியணையில் ஏற்றித் தீப
அருச்சனைகள் செய்யுமோர் அடியார் கூட்டே!
பாங்கிலுறை தாய்மொழியைச் சற்று மெண்ணீர்
பரவிடுவீர் ஏத்திடுவீர் வெட்கம் இன்றி
ஆங்கிலமே பேச்சாக உயிர்க்கும் நீங்கள்
அனர்த்தத்தை யும்மொழிகட் காக்கு கின்றீர்
தாங்கிலவே உளமுமது செய்கை கண்டு
தாய்நாட்டுத் தோழர்களே! திறமின் கண்கள்.

கலையில்லைத் தமிழ்மொழியிற் கனத்த நூல்கள்
காணவுமே யில்லையெனக் கரைகின் றீர்கள்
விலையில்லா திருக்கின்ற வீணர் என்றே
வெறுக்கின்றீர் தாய்மொழியின் அறிஞர் தம்மை
அலையில்லாக் கடவினைநாம் கண்ட துண்டோ?
அடுகதிரை வீசாத கதிரோ னுண்டோ?
மலைவில்லாப் பார்வையினை யிழந்த தாலே
மறந்தீரோ தாய்மொழியின் திறலையின்று.

கொல்லாத கூரதிவா ளிருந்து மென்ன
குறைந்துவிட்ட தன்மானம் குலத்தைக் கொல்லும்
பொல்லாத பார்வையினை வீசங் கீழாம்
புன்மையினைப் போக்கிடுவீர் மீண்டு மெங்கள்
வெல்லாத அரியபல திறலைக் கூட்டி
விளைவாற்றித் தாய்மொழியை வளர்ப்போம் வாரீர்
எல்லாரும் முயன்றிட்டால் பழைமை போல
ஏற்றத்தை யுற்றிடுமே மொழியும் நாடும்.

சிங்களமும் தமிழுமிரு கண்க ளாகச்
சிறந்திடுவாள் ஒளிர்வாளெ மிலங்கை யன்னை
பொங்கொளியின் கதிரவனைப் போலத் தோன்றிப்
புகழ்க்குன்றின் உச்சியினை யடைவாள் கண்டீர்
எங்களையே சதிசெய்தே அடிமை யாக்கி
இருந்துவிட்ட ஆங்கிலமே கடையைக் கட்டுப்
பங்குனக் கெங்களிடை இல்லை என்றே
பகர்ந்திடவே ஒருசேர வாரீர் இன்றே.

(ஈழகேசரி 18-7-52)

4. எழுத்தறிவித்தவன்

எண்ணும் எழுத்துந்தாம் எங்களிரு கண்களென
எண்ணி யிருந்தவர்கள் எங்கள் தமிழுன்னோர்
மண்ணுளும் மன்னவனும் மாண்பாகக் கல்விவினைக்
கொண்டே அதுகொடுக்கும் குன்றனைய ஆசாரை

விண்ணவரின் மேலாய் விரும்பியதும் உண்மையன்றோ?
நண்ணியிவர் காலடியில் நாளும் அமர்ந்துகலை
உண்டதுவும் உத்தமரை உள்ளத் திருத்தியருள்
கண்டதுவும் நாமறிவோம் காண்.

வேதத்தின் உச்சியிலே வீற்றிருந்து தொண்டர்களை
மோதுகின்ற மும்மலங்கள் முற்றும் மறைத்தருளிப்
போதகங்கள் செய்யுமொரு புண்ணியனும் முன்னொரு
[கால்

தாதை நிலைநீங்கித் தன்மைந்தன் கீழிருந்து
நாதப் பெரும்பொருளை நற்பிரண வப்பொருளை
ஓதினன்னன் ருற்குருவின் ஓங்குபுகழ் இவ்வளவோ?
ஆதிநாள் தொட்டுலகில் ஆசிரியன் பெற்றநிலை
ஈதெனவே எண்ணுகநீர் இன்று.

மாடுகள் மேய்த்துலக மாயப் பசுக்களினை
வீடடையச் செய்யுமொரு வித்தகனும் கண்ணபிரான்
மாடுகள் நீங்கியதும் மாண்பான கல்விபெறத்
தேடிக் குருகுலத்திற் சென்றுசாந் தீபமுனி
கூடி இருந்தவரைக் கும்பிட்டுப் போற்றிநிதம்
நீடாய் அவர்பணிகள் நேராகச் செய்தரிய
ஆடல் புரிந்ததுமேன்? ஆசிரியர் பேரிசைக்குக்
கேடுண்டோ தம்பிநீ கேள்.

ஆசறுத்து வீடருளும் அத்துவித சித்தாந்தப்
பேசறுநன் நிலையடையப் பெட்புடைய அட்டகத்தைத்
தேசறவே செய்தருளிச் சித்தம் சிவமாகும்
மாகில் உமாபதியார் மாண்பார் மறைஞானத்
தாசையுறு சம்பந்தர் சேடமெனக் கையொழுக்கும்
வாசனைசேர் கூழதனை மாண்பாக வேயருந்தி
ஆசிரியர் தஞ்சீர் அழகாகக் காட்டினரேல்
ஈசனே ஆசார்க் கிணை.

காமம்இ லாதவராய்க் கள்ளுண்ண நல்லவராய்த்
தீமைஇ லாதவராய்த் தெய்வபத்தி உள்ளவராய்ச்
சேமமே நாளுஞ் சிறுவர்க் களிப்போராய்ப்
பூமிபோற் சாந்தப் புகலிடமாய்க் கோபமெனும்

நாமமே என்றைக்கும் நண்ணாராய் அன்புளத்தின்
எமமாய் என்றும் இருப்போராய் மாணவர்கள்
தாமேதம் மக்களெனத் தம்முளத்துக் கொள்வோரே
நாமோத நண்ணும் குரு.

அச்சமே கீழ்களத்தின் ஆசாரம் என்றுரைத்த
மெச்சும் புவிப்புலவன் மேலான வள்ளுவனின்
எச்சங்கள் என்றுரைக்க ஏலாத கீழவரை
இச்சை பலபேசி எல்லார்க்கும் வால்பிடித்து
நச்சை உளத்திருத்தி நாளுக் கொருநிலைவாய்
பிச்சைச் சிறுவாழ்வைப் பேணுகின்ற பேயரினைக்
கொச்சையரை நாமும் குருவென்று கொள்வோமோ?
இச்சகத்தில் வேண்டோம் இனி.

அச்சப் பொறியுலகை ஆட்டிவருங் காலமிது
மெச்சுமடேப் ரெக்கோடர் வேலையைப்போல் ஆசிரியர்
நச்சிநின்று 'நோட்சை' நவின்றிட்டால் எஞ்சினியர்
இச்சையுறும் டாக்டர்களை உற்பத்தி செய்திடலாம்
மிச்சமாய் உள்ளவர்கள் வேலையற்ற வீணர்களாய்க்
கச்சைகட்டிப் போராட்டம் காணுதற்குச் செல்வார்கள்
நிச்சயமாய் ஆசார் நிலைமை இதுவென்றால்
எச்சகத்தில் இன்பம் இனி?

மாறிவருங் கல்வியது மாண்பை உணராரும்
ஊறிவரும் நாட்டுணர்வை உள்ளத்திற் கொள்ளாரும்
சீறிவரும் பேய்வறுமை வெல்லத் தெரியாரும்
ஆறியிருந் தந்நியரை அண்டித் துயர்களைய
ஊறிநிதம் நாநீட் டுலுத்தர்களும் தந்நலத்தைத்
தூற்றெனவே போக்கித் துடைக்க முயலாரும்
வீறுடனே மாணவரை வெற்றி வழிநடத்தும்
ஆறதனைக் காணார் அற.

தாடியொடும் மீசை சடைக்கும் சடையுடனும்
காடுவிட்டு வந்த கரடியைப்போல் ஆகிடவா?
கோடுசெலக் கூட்டத்திற் கோணங்கி வேலைசெய்து
நீடுபல கோஷம் நிதமும் எழுப்பிடவா?

மாடுகளைப் போல ஒரு மந்தையெனச் சென்று குழு கூடி நின்று மங்கையர்க்குக் குத்தல் உரைத்திடவா? பாடையிலே போகுமிந்தப் பள்ளிப் படிப்பையா! ஆடையிலா நங்கையிவர் ஆர்?

என்ற குரல் ஒன்றே எங்கெங்கும் கேட்கிறது நன்றுணரா மாணவர்கள் நாளும் பெருகுவதைக் கண்டும் உளத்துடனே காணுகின்றார் பெற்றோர்கள் அன்றுபோல் எங்கள் அருமை ஒழுக்கநெறி குன்றொளிநுந் தீபமாய்க் கோலமிடும் நாளெந்நாள்? இன்றுள்ள இந்நிலையை இல்லை எனச் செய்ய அன்றுபோல் ஆசிரியர் ஆசு அறுப்பார் ஆகியிறை என்றெழுதல் வேண்டும் இனி.

(18-5-74 இல் அராவி சரஸ்வதி மகாவித்தியாலயத்தின் வைரவிழாக் கவியரங்கில், கவிஞர், வி. கந்தவனம் தலைமை யிற் பாடிய பாடல்களிற் சில. 25-5-74 இல் சமுதாட்டில் வெளி வந்தவை இவை.)

6. மானிடம்

***

சைவத்தின் காவலர்

1. ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

ஆறு முகவன் அமர்ந்தநல் லூரிடத்தே
வீறுபெறு கந்தர் வியன்மகனாய் - நூறுநூ
ருண்டுநாம் செய்த அருந்தவத்தால் வந்தவனை
வேண்டுவமேல் வீரமுறுமெம் நா.

இராகம்: நாதநாமக்கிரியை தாளம்: ஆதி
சைவம் என ஞஞ் சாலிதனைத் தண்ணூர்தமிழ் மழையால்
உய்யும்வழி காத்தான் எங்கும் ஒங்கும்புக ழாளன்
தெய்வம் சிவ மென்றேநிலை செய்ததிரு வாளன்
ஐயன் அறு முகநா வலன் அருள்வாழ் வுரைப்போமே.

இராகம்: மோகனம்

நாவலன்நா வலனான கதையைக் கேட்டீர்
நற்றவனும் அவன்தொண்டுக் களவே யில்லை
தேவர்க்குந் தேவனும் சிவனின் மார்க்கம்
திகழ்தற்கே பள்ளிகளை அமைத்தும் நூல்கள்
ஏவர்க்கும் விளங்குமுரை நடையிற் றந்தும்
எம்பெருமான் சீருரைத்தும் கொண்டல் போலே
நாவன்மைப் பொழிவுகளைப் பொழிந்துஞ் சென்றான்
நாஞ்சைவர் நாந்தமிழ் ராகி னோமே.

[16-10-68 இல் நாவலர் மகாவித்தியாலயத்திலும், 16-1-69 இல் நாயன்மார்கட்டுச் சைவசமய அபிவிருத்திக் கழக 8-ஆம் ஆண்டுவிழாவிலும், யூன் 1969 இல் யாழ்ப்பாணம் திறந்தவெளி யரங்கில் நிகழ்ந்த நாவலர் சிலைநாட்டு விழாவிலும் மேடையேறிய இசைச் சித்திரம் 'நாவலர் நாவலரான கதை'. அதிலிருந்து மேற்குறித்த பாடல்கள் அறுவதிக்கப்பெற்றன. இந்த இசைச் சித்திரம் (சொக்கன் - சேந்தன் இணைந்துயாத்தது) 1-2-69 இல் நூலாக வெளியாயிற்று; நண்பர் வெளியீடு]

சைவப்பெரியார்

2. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

பண்டித மணியை எங்கள் பசுந்தமிழ்க் கனியை இன்பக் கண்டென இனிக்குஞ் சொல்லிற் கருத்தினைப் பொதிய மண்டிய அறிவி னுரை மதிவல குமார சாமித் [வல்ல திண்டிறற் புலவர்க் குற்ற சீடரைப் போற்று கின்றேன்.

[யாழ். நாயன்மார்கட்டு இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் (பேய்ச்சியம் பாள்) ஆலய மகாகும்பாபிஷேக மலர் ஆசிரியர் என்றவகையில். கட்டுரையாசிரியரான பண்டிதமணியவர்களைப் போற்றிப் பிரசுரித்த பாடலினைச் சிறிது திருத்தம் செய்து மேலே தந்துள்ளேன்.]

சைவப்பிரசாரகர்

3. சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, பண்டிதை, சைவப்புலவர், செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

மல்லாகஞ் செய்தவப் பயனாய்த் தோன்றி
மாண்பினொடுந் தமிழ்சைவம் மதித்துக் கற்றே
எல்லாரும் போற்றநிதம் மேடை யேறி
எழிலார்ந்த தமிழினிலே சைவம் பேசி
அல்லாகும் அறியாமை களைந்தே உண்மை
அறிவுணர்த்தி வாழ்வாங்கு வாழச் செய்யும்
சொல்லாருந் தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி
சோதிவளர் தவவிளக்காய் நிதமும் வாழி.

[வட்டுக்கோட்டை இந்து இளைஞர் சங்கம் 14-1-72 இல் அளித்த வரவேற்பிற்காய்ப் பாடிய பாடல்களுள் ஒன்று]

தமிழ்வல்லார்கள்

4. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் (கலைமகிழ்நன்)

நாட்டுக் கூத்தை நம்மவர்கள்
நகைத்த வேளை முன்வந்து

வீட்டுக் கலையாய் வளர்ந்ததிது
வீரத் தமிழர் முதுசொமிது
வேட்டுக் கொள்வீர் விளங்கிடுவீர்
வியந்து சுவையும் என்றதனைக்
காட்டித் தந்த “வித்தி”யெனும்
கனிந்த சான்றோர் வாழியவே.

[வித்தியானந்தமலை 1971]

5. கலாநிதி க. கைலாசபதி (அம்பலத்தான்)

மக்களது வாழ்க்கையிலே இயக்கம் உண்டு
மலர்கின்ற இலக்கியமும் மனித வாழ்வைத்
தக்கபடி எடுத்தியம்பி இயங்கும் என்ற
தன்மையினை உணர்ந்ததனைத் தெளிவாய்க் கூறும்
மிக்கமதி நலத்துடனே நூல்கள் ஆயும்
மிகுதினும் புலமையதன் வீறுங்கொண்ட
தக்கவராம் யாழ்ப்பாண வளாகம் பெற்ற
தலைவரவர் கைலாச பதியார் வாழ்க.

[முதலிற் கூறிய கும்பாபிஷேக மலரில், கலாநிதி க. கைலாசபதியவர்களின் ‘பாரதியும் வேதமரபும்’ என்ற கட்டுரை அறிமுகப் பாடல் சிறுதிருத்தத்துடன் வெளியாகின்றது.]

6. செந்தமிழ்ச்சிரோமணி, பண்டித வித்துவான் க. கி. நடராஜன் B. O. L.

சேக்கிழார் அருள் சென்னியி ருத்திச்
செந்தமிழ்ச்சிவச் செந்நெறி போற்றி
வாக்கி னிற்கவி வன்மையில் ஓங்கி
வயதி னுல்முதி ராததி றத்தோ
டாக்க நற்பணி பற்பல செய்யும்
ஆற்ற லார்நட ராசனார், யோகர்
பாக்கி யப்பெரு ஞானியின் பாதம்
பற்றி நிற்பவர்ப் போற்றுகின் றேனே.

[ஷெ கும்பாமிஷேக மலரில் வெளியான பாடல். சிறுதிருத்தம் செய்யப்பட்டது.]

7. தமிழிலக்கிய நயப்பாளர்
இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

ஈழத்தின் இலக்கியமே உயிர்மூச்சாய்
இன்றளவும் எடுத்துக்காட்டி
ஆழத்தே மறந்துமவை மறைபட்டும்
போவதனை ஆற்ற ராகி
வாழத்தான் அவைபற்றி வகைவகையாய்க்
கட்டுரைகள் வரைந்தே யீந்த
ஈழத்தின் ரசிகமணி என்றென்றும்
தமிழ்ப்பணியி லிணைந்தே வாழி.

[ஷெ கும்பாமிஷேக மலரில் இரசிகமணியின் 'அருளாளர் வாய்
தவறினர் அந்தாதி ஒன்று மிறந்தது' என்ற கட்டுரைக்கு அறிமுகப்
பாடல் சிறு திருத்தத்தோடு மேலே தரப்பெற்றது.]

கவிஞர்கள்

8. கவிமணி. வி. கந்தவனம்

கந்த வனத்தது பாட்டு
கனியுறு தேன்கவைக் கூட்டு
சிந்தையை அவற்றிடை நாட்டு
தெளிவுறு மடமையை ஓட்டு.

(நல்லூர் நாற்பது - பாராட்டுப் பாடல்களுள் ஒன்று)

9. அருட்கவி. சி. விநாசித்தம்பி

அன்னை பராசத்தி ஆனந்த பைரவியை
உன்னி உளமுருகும் உத்தமரை — என்றும்
மருட்கடலில் மூழ்காத மாண்பினரை யன்பர்
அருட்கவியென் பாரறிந்த தால்.

[நாயன்மார்கட்டு 'ஸ்ரீ இராஜராஜேசுவரி பதிகம்' மலரில் வெளி
யானபொழுது பாராட்டிப் பாடிய பாடல்]

10. அரியாலையூர்க் கவிஞர்
வே. ஐயாத்துரை

இயற்றமிழ்க் கவிதை வல்லார்
இசையினு லுருக்க வல்லார்
பயத்திடும் சால்பி னாலே
பலரையும் மயக்க வல்லார்
நயத்தமிழ்க் கலையே யான
நாடகக் கலையும் வல்லார்
வியத்தகு மேன்மை யாளர்
வேஐயாத் துரையர் வாழி!

[அரியாலை, சனசமூக நிலைய வெள்ளி விழாவில் (15-6-74)
அளித்த பாராட்டுப் பாமாலைவிரிந்து எடுத்தது.]

கலைஞர்கள்

11. கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை

புவனமெலா மீன்றாளின் புகழ்க்கோயில் பொலிவுபெறப்
புதிய தேர்தந்(து)
அவனியிலே சிரஞ்சீவி ஆனாயுன் ஆற்றலுக்கெம்
அகத்தை ஈந்தோம்
நவையறுதம் பித்துரையே நற்கலா கேசரியே
நாளும் நாளும்
உவமையிலா அன்னைபுவ னேஸ்வரியி னருள்கனிய
உவந்து வாழி.

(2-6-74இல் சுதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரியம்மனின் புதுத்தேர்
வெள்ளோட்டத்தின்போது, அத்தேரை அழகுற அமைத்த
கலாகேசரியவர்களுக்கு, ஷெ தேர்ச்சையினரின் வேண்டுகோட்
கிசைந்து அளித்த பாராட்டிதழ்ப் பாடல்களில் ஒன்று.)

12. இயலிசை வாரிதி, யாழ்ப்பாணம்

என் வீரமணி ஐயர்

தேவி கருணை மழைபொழியத்
திருவார் இணுவைப் பதியினிலே
மேவி வாழும் வீரமணி
மேலாம் இயலோ டிசைநடனம்
ஆவி மலர்த்தும் கீர்த்தனைகள்
அத்தனை திறனிலும் ஈடில்லார்
நாவிற் சுவைக்க வாழ்த்திடுவேன்
நங்கள் கலைஞர் வாழியவே.

[இரு கீர்த்தனங்களையும் அம்பாள், மீது திருவூஞ்சலையும்
பாடியளித்த இயலிசை வாரிதியவர்களுக்கு மலரிற் பாராட்டி
வெளியிட்ட பாடலிற் சிறு திருத்தம்]

13. விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் இணைந்தவர்

திரு. சு. பரநிருபசிங்கம், B. Sc. Dip in Ed.

(ஆசிரிய ஆலோசகர், கல்வித்திணைக்களம் யாழ்ப்பாணம்)

விஞ்ஞானக் கல்வியினைக் கற்றுப் பெற்ற
வியனாரு மறிவாலே சைவங் காட்டும்
மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துகளை விளக்கும் வன்மை
மிகுதியுமே பெற்றொரு விறலார் தம்மை
அஞ்ஞான மறியார்கள் வாழு மெங்கள்
அழகான நாயன்மார் கட்டிற் காண்பீர்
எஞ்ஞானம் பெற்றறிடினும் எளிமைத் தோற்றம்
இயைந்தஇவர் பரநிருப சிங்க மாவார்.

(ஶு மலரில் சைவ உணவின், தத்துவங்கள் என்ற கட்டு
ரைக்கு அளித்த அறிமுகப் பாடல்)

14. கல்வித்துறைப் பணியாளர்

திரு. இ. பாஸ்கரலிங்கம் C. A. S.

(கிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளர், கல்வியமைச்சு)

கல்வியமைச்சு சமர்ந்துசெய லாளர்க் கேற்ற
கடமையுணர் சிரேட்டதுணைச் செயில ரானீர்
வல்லமையில் இணையற்றீர் அமைச்ச ராக
வருபவர்போ பவர்என்ற பேதம் இன்றி
எல்லவர்க்கும் உண்மையராய்க் கடன்கள் ஆற்றி
எக்காலும் நிலைதாழா உயர்வைப் பெற்றீர்
நல்லவரே பாஸ்கரலிங் கத்தாரே! உந்தம்
நலமறிந்து திறம்வியந்து வாழ்த்து கின்றோம்.

[அகில இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கமும், அகில இலங்
கைத் தமிழாசிரியர் சங்கமும் 19-7-74 இல் இணைந்த வரலாற்று
முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வைபவத்திலே பிரதம விருந்தினராய்
வருகை தந்த திரு. இ. பாஸ்கரலிங்கம் அவர்களை, ஶு இணைப்
புச் சங்கத்தாரின் சார்பில் வரவேற்றுப் பாடிய பாடல்களுள்
ஒன்று]

15. வட்டாரக் கல்வியதிகாரி

திரு. செ. சிவப்பிரகாசம்

வரமிகுந்த சரசாலை பிறந்து நல்ல
வளமான கல்வியினைக் கற்றே யோங்கித்
தரணியிலே இணையில்லாத் தொழிலே யான
தலைமைபெறு மாசிரியத் தொழிலைப் பூண்டோய்
பரணியிலே பாடவல்ல வீரம் ஆற்றல்
பண்புநலம் பலபெற்ற சிவப்ர காசா!
அருணனெனப் புகழொளிர ஒங்கி எங்கள்
ஆசிரிய திலகமென விளங்கு வாயே

[22-10-72 இல் சிவப்பிரகாசம் அவர்களை அகில இலங்கை
அரசினர் பாடசாலைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம் வாழ்த்தி அளித்த
பாராட்டுப் பாமாலைவிலிருந்து]

16. ஆசிரிய தொழிற்சங்கவாதி

திரு. டி. எஸ். கே. வணசிங்க

தொழிற்சங்க முறையுணர்ந்த திறத்தினாலும்

தொடர்ந்திருபத் தைந்தாண்டுத் தொண்டினாலும்
எழிற்சீன நாட்டிற்கெம் சார்பிற் சென்றாய்

இனியபல அநுபவங்கள் எடுத்துச் சொன்னாய்
கொழித்திருநல் விலட்சியத்தின் பாதை தன்னிற்

கோடாதே சென்றிடுமெம் வரலா றுன்னி
அளித்தனர்சம் மேளனத்தின் தலைமை தன்னை
அணிசெய்யும் வணசிங்க! வாழி! வாழி!

(இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம் (யாழ். மாவட்டம்)
தனது தாய்ச்சங்கத் தலைவர், இலங்கை ஆசிரிய சங்கங்களின்
சம்மேளனத் தலைவராய்த் தெரியப்பெற்றமைக்காக 15-9-74
இல் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலே பாராட்டுத் தேநீர் விருந்து
நடத்தியபோது அளித்த வாழ்த்துப் பாமாலைவிரிந்தது.)

17. நல்லாசிரியர்

வை. ஏரம்பழர்த்தி B. A.

உயர்தர கணிதம் வல்லார்

உன்னதத் தமிழும் வல்லார்

மயலினைப் போக்கும் சைவ

மார்க்கத்தில் திளைக்க வல்லார்

வியன்கலை யாகும் சித்ரம்

நாடகம் இவையும் வல்லார்

பயன்மரம் உள்ளூர் தன்னில்

பழுத்ததே போல்வர் மூர்த்தி.

[16-3-74 இல் ஈழநாட்டில், திரு வை. ஏரம்பழர்த்தி, ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து இளைப்பாறியது குறித்துப் பாடிய 10 பாக்களால் ஒன்று]

18. சைவத்தொண்டர்

திரு. கா. இரகுநாதன்

(செயலாளர், யாழ். நாயன்மார்கட்டு, சைவசமய அபிவிருத்திக்கழகம்)

சிவப்பணி செய்யுஞ் சிந்தை சிறுவரின் அடக்கம்என்றும்
உவப்புற உரைக்குஞ் சொற்கள் ஊரினில் நிலைத்த நேயம்
அவப்பொழு தறியா வாழ்க்கை அன்பினால் நிறைந்த
[நெஞ்சம்
இவற்றினைக் காண எங்கள் இரகுநாதன் எடுத்துத்
[காட்டே.

(நா. இ. கும்பாபிஷேக மலரில், 'இராஜேசுவரி அம்பாள்
கும்மி' சமைத்த திரு. கா. இரகுநாதன் அவர்களுக்கு வழங்கிய
பாராட்டுப் பாடல்)

19. சிவதருமவள்ளல்

க. கனகராசா J. P.

தொழிற்றுறையிற் சாதனைகள் பலவுஞ் செய்து

தொகுக்கின்ற செல்வத்தை விருப்பி னோடும்

இழைத்திருமுந் தருமங்கள் எண்ணப் போமோ

இதுவன்றோ வள்ளன்மை வேறார் உம்போல்

அழைத்தழைத்துக் கொடுப்பவர்கள்? அந்நாட் கன்னன்

அவன் கொடைதான் உம்கொடைக்கு நிகரே யாகும்

குழைத்துருகு சிவகுரின் தருமங் காக்கும்

கொடைவள்ளல் கனகரா சாநீர் வாழி

(மில்லைந் சோப்புத் தொழிற்சாலைதிபர் சமாதான நீதி
பதியானது குறித்து 1974 இல் பாடியது)

21. தமிழ்ப்புரவலர்
திரு. இ. சரவணமுத்து

(கோப்பாய் கிராமச்சங்க உறுப்பினர், நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியம்பாள் ஆலய பரிபாலன சபைப் பொருளாளர், தம் தாயாரின் நினைவாக, என்னைக்கொண்டு தமிழிலுள்ள அறப்பாடல்களைத் திரட்டு வித்து, அறநெறிப் பாமஞ்சரி என்ற நூலை (180 பக்கம்) வெளியிட்டு இலவசமாக வழங்கியவர்.)

பொருள்செய்வ தேனென்றும் பூதம் போலப்
புதைத்து வைத்து மகிழ்வதற்கே அல்ல அல்ல
அருளன்பு மொழிகலைகள் பலவும் ஓங்க
அறப்பணிகள் நிகழ்த்துதற்கே என்ற உண்மை
தெருளுற்றார் திருப்பணியின் சபைக்கு வாய்த்த
திறமைமிகு பொருளாளர் பண்பின் செல்வர்
மருளற்றார் மதியுடையார் மாண்பு மிக்கார்
மதிப்புடைய சரவணமுத் தென்றும் வாழி

(குமபாமிஷேகமலரில் 'நுன்றி' வழங்கிய திரு. இ. சரவணமுத்து அவர்களுக்கு அளித்த அறிமுகப்பாடல் (சிறுதிருத்தத்துடன்)

22. வடமொழி வல்லார்

வியாகரண சிரோமணி தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்

சீதாராம சாஸ்திரிகள்
சிந்தனை அறிவுத் தெளிவுடையார்
வேதா மகிழும் வாணியருள்
விளங்கப் பெற்ற அறிவாளர்
ஓதா வடநூல் ஒன்றுண்டோ?
உண்மை இஃதோர் புகழ்ச்சியிலே
வேதா கமங்கள் துளைந்தாடும்
வித்தகர் வாழி வாழியவே.

(ஷே மலரில் 'வேதாகம புராணங்கள் ஏத்திடும் வித்தகி' என்ற கட்டுரைக்கு அளித்த பாராட்டுப் பாடல். (சிறுதிருத்தத்துடன்)

இக்கவிதை நூலின் ஆசிரியர்,
க. சொக்கலிங்கம், B. A. (Cey.)
(‘சொக்கன்’)
(2-6-1930)

யாழ்/அரியாலை ஸ்ரீ பார்வதி வித்தியாசாலை அதிபர்.
யாழ்/நாயன்மார்கட்டு, சைவசமய அபிவிருத்திக் கழகத் தலைவர்.
இலங்கைச் சேக்கிழார் மன்றப் பொதுச் செயலாளர்.
அகில இலங்கைக் கம்பன் கழக முன்னுட் செயலாளர் (1964—1966).
யாழ்ப்பாணத் தமிழ் எழுக்காளர் சங்க முன்னுட் செயலாளர் (1959—60)
ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் சபை, யூன் 1969இல் நடத்திய நாவலர் புத்தகக் கண்காட்சி அமைப்பாளர்.

எழுச்சுத் தொடங்கிய ஆண்டு: 1944.

எழுத்துத் துறைகள்: சிறுகதை, கவிதை, நாவல், கட்டுரை, நாடகம்.

தயாரித்தளித்த நாடகங்கள்

1. தீர்ப்பு, கவிஞர் பரிசு (1950-51 பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை)
2. வாழ்வு மலர்ந்தது (1957), கண்ணன் என் தம்பி (1958), அவன் சென்ற பாதை (1960), துரோகம் தந்த பரிசு (1961) [அட்டன் அர்ச். யோன் பொஸ்கோ கல்லூரித் தமிழ் மன்றம்]
3. சிங்ககிரிக் காவலன் (1962) - இலங்கைப் புத்தக வெளியீட்டுக் கழகச் சார்பில் யாழ். மாநகரசபையில் மேடையேறியது.
தெய்வப் பாவை (1968) அண்ணாமலை இசைத் தமிழ் மன்றம், யாழ்ப்பாணம் - யாழ். மாநகரசபையில் மேடையேறியது.
4. ஞானக்கவிஞன் (1966) இலங்கைக் கம்பன் கழகச் சார்பில் வண்ணை வைத்தியேசுவர வித்தியாலயத்தில் அரங்கேறியது. பின் மகாஜனக் கல்லூரியில் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழுவின் பாடசாலை மாணவர் நாடகப் போட்டியில் பரிசு பெற்றது.

3. கவரி வீசிய காவலன் (1972) யாழ். இந்துக் கல்
லூரி மாணவரைக் கொண்டு தயாரித்த நாடகம்.
திருக்கோணமலையில் நிகழ்ந்த அகில இலங்
கைத் தமிழ்த் தினத்தில் முதற்பரிசு பெற்றது.

எழுத்துத்துறையிலே பெற்ற பரிசில்கள்

- I. கடைசி ஆசை (1946) மின்னொளி மாசிகை நடாத்திய
சிறுகதைப்போட்டியில் முதற்பரிசு.
- II. சிலம்பு பிறந்தது (1960) - இலங்கைக் கலைக் கழகத்
தமிழ் நாடகக் குழுவின் தமிழ் நாட
கப் பிரதிப் போட்டியில் முதற்பரிசு.
- III. சிங்ககிரிக் காவலன் (1961) ஷே நாடகக் குழுவின்
ரால் நாடகப் பிரதிக்கு வழங்கப்பட்ட
முதற்பரிசு.
- IV. நிரயாணம் (1961) தினகரன் நடத்திய சிறுகதைப்
போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு.
- V. தபாற்காரச் சாமியார் (1966) வீரகேசரி நடத்திய
அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்
டியில் முதற்பரிசு.
- VI. கடல் (1972) சாகித்திய மண்டலம் 1972இல் வெளி
யான சிறந்த சிறுகதை நூலுக்கென
வழங்கிய பரிசு.

ஆசிரியர் ஈடுபட்டுழைக்கும் பிற துறைகள்

சமய. இலக்கிய விழாக்கள். கவியரங்கம், பட்டிமன்
றம், வானொலி இசைச் சித்திரம், உரைச்சித்திரம்,
நாடகம், பேச்சு.

பிற புனைபெயர்கள்: வேனிலான், சுடலையூர்ச் சுந்தரம்
பிள்ளை, சோனா, ஆராவமுதன்.